

ผู้เขียนถูกครูแกล้งให้สอบตกและต้องเสียเวลาไปเปล่าๆ ๒ ปี หมดอนาคตที่จะเรียนหนังสือในสายสามัญ อย่างไรก็ตามถือว่าเป็นโชคที่ทำให้มีโอกาสเปลี่ยนมาเรียนสายวิชาชีพ แถมเป็นสายวิชาชีพที่เพิ่งเปิดใหม่และยังไม่มีที่รู้จักของคนทั่วไป หลักสูตรธุรกิจสายการบิน (Airlines Business) วิทยาลัยการศึกษานี้เป็นสถาบันการศึกษาแห่งแรกที่สอนหลักสูตรนี้ในประเทศไทย เป็นการร่วมมือระหว่างเจ้าของสถาบันการศึกษาและสโมสรการบินแห่งประเทศไทย หลักสูตรนี้กำหนดโดยพนักงานสายการบินระดับสูง ที่มองเห็นถึงการขยายตัวของธุรกิจการบิน และความต้องการแรงงานในอาชีพนี้ โชคดีที่ผู้เขียนมีลุงเขยที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการศึกษานี้ ก่อนผู้เขียนจะมีโอกาสเข้าเรียนหลักสูตรนี้ ต้องต่อสู้กับความคิดของคุณพ่อ คุณแม่และญาติทางคุณพ่อ ที่ต้องการให้ผู้เขียนสอบเข้าโรงเรียนพาณิชย์การของรัฐบาล เนื่องจากค่าเรียนในหลักสูตรนี้สูง และกลัวว่าผู้เขียนจะไม่สามารถเรียนได้ ผู้เขียนยืนยันที่จะไม่สอบเข้าโรงเรียนพาณิชย์การของรัฐเพราะเห็นว่าผู้เขียนต้องไปเรียนกับเด็กที่อายุน้อยกว่าผู้เขียน ๒ ปี ผู้เขียนต้องชักชวนเพื่อนในรุ่นเดียวกัน แถมยังมองไม่เห็นอนาคตเมื่อเรียนจบแล้ว อย่างไรก็ตามการเข้าเรียนในหลักสูตร Airlines Business ก็มีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ ได้แก่

๑. หลักสูตรนี้รับนักศึกษาที่จบมัธยมปลาย แต่ผู้เขียนจบแค่มัธยมต้น

๒. หลักสูตรนี้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก แต่ผู้เขียนอ่อนภาษาอังกฤษ

๓. ค่าเรียนหลักสูตรนี้แพง คุณพ่อไม่มีเงินพอที่จะส่งเสียได้

ลุงเขยเป็นผู้แก้ปัญหาทั้งสามข้อให้ โดย สามารถให้สถานศึกษายอมรับผู้เขียนเป็นกรณีพิเศษในกรณีที่ผู้เขียนไม่ได้จบมัธยมปลาย แต่ได้เรียนมัธยมปลายมาแล้ว ๒ ปี จึงขอให้โอนโลมในเงื่อนไข ส่วนเรื่องภาษาอังกฤษลุงเขยก็ได้จัดให้ผู้เขียนไปเรียนภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาโดยตรง " Oral English School" เป็นสถาบันสอนภาษาอังกฤษของเอกชนต่างชาติ สำหรับเรื่องค่าใช้จ่ายในการเรียนทั้งหลักสูตร Airlines Business และ ภาษาอังกฤษ ลุงเขยเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด ลุงเขยของผู้เขียนถือว่าเป็นผู้มีบุญคุณกับผู้เขียนอย่างใหญ่หลวง ถ้าไม่มีลุงเขยผู้เขียนไม่สามารถเอาตัวการดำเนินชีวิตของผู้เขียนจะเป็นอย่างไร ลุงเขยของผู้เขียน ชื่อ คุณเฉลิม ขาวขำ ท่านได้เสียชีวิตไปแล้ว โดยที่ผู้เขียนยังไม่เคยได้ตอบแทนบุญคุณของท่านเลย ก็จะขอสร้างคุณงามความดีและขอแบ่งปันคุณงามความดีของผู้เขียนแก่ผู้ที่สนใจทุกท่านของคุณเฉลิม ขาวขำ ไม่ว่าท่านจะอยู่ในภพใด ขอฝากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายโปรดนำกุศลนี้ไปให้กับ คุณเฉลิมด้วย

หลักสูตร Airlines Business เป็นหลักสูตร ๒ ปี เรียนทุกวันจันทร์-ศุกร์ เวลา ๑๖.๐๐ -๒๐.๐๐ น แต่ผู้เขียนต้องไปเรียนภาษาอังกฤษที่ Oral English School ช่วง ๑๓.๐๐-๑๕.๐๐ น ทุกวัน จันทร์-ศุกร์ และวันเสาร์ อาทิตย์ ต้องไปเรียนภาษาอังกฤษ เพิ่มอีกวันละ ๓ ชั่วโมงช่วง ๙.๐๐-๑๒.๐๐ น

พอขึ้นปีที่ ๒ คุณอาได้ฝากผู้เขียนให้ไปทำงานที่บริษัททัวร์รอยัล เป็นงานขายทัวร์ให้กับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่เคาน์เตอร์ โรงแรม เพื่อให้ผู้เขียนมีโอกาสใช้ทักษะภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานจริง แถมมีรายได้ด้วย วันจันทร์-ศุกร์ ผู้เขียนต้องเข้าทำงานที่โรงแรม Florida ที่ถนนพญาไท เวลา ๐๖.๐๐ - ๑๕.๐๐ น และไปเรียน เวลา ๑๖.๐๐-๒๐.๐๐ น ส่วนวันเสาร์ และวันอาทิตย์ เข้าทำงานที่โรงแรม Peninsula ที่ ถนนสุรวงศ์ เวลา ๑๓.๐๐-๒๐.๐๐ น

มีเงินเดือน ๖๐๐ บาท ผู้เขียนให้คุณแม่ ๔๐๐ บาท และผู้เขียนใช้เอง ๒๐๐ บาท ผู้เขียนมีความสุขมากได้ทำงานที่ตัวเองรัก มีโอกาสเรียนรู้ประสบการณ์ด้านการท่องเที่ยว มีโอกาสได้รู้จักนักท่องเที่ยว บางครั้งผู้เขียนก็ทำตัวเป็นไกด์เองในบางครั้งที่เกิดไม่พอ ส่วนการเรียนรู้ผู้เขียนมีความตั้งใจและเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี เมื่อจบการศึกษาผู้เขียนสอบได้เป็นที่หนึ่ง หลังจากจบหลักสูตร เจ้าของบริษัททัวร์รอยัล ก็ได้เปิดแผนกขายตัวเครื่องบินและมอบหมายให้ผู้เขียนเป็นเจ้าหน้าที่ดูแลแผนกเปิดใหม่นี้

การเป็นตัวแทนขายตัวเครื่องบินให้กับ IATA (International Air Transportation Association) ไม่ได้เป็นง่าย ๆ มีกฎเกณฑ์ มากมาย และก่อนจะได้เป็นต้องมีการหลายขั้นตอนก่อนที่จะได้รับการอนุมัติให้เป็นตัวแทนได้ และจะต้องมีบริษัทสายการบินที่เป็นสมาชิก IATA เป็นที่เลี้ยงให้ความช่วยเหลือ การที่ผู้เขียนมีโอกาสเข้ามาเกี่ยวข้องกับขบวนการนี้ทำให้ได้รับความรู้และประสบการณ์มากมาย ผู้เขียนทำงานทุกวันไม่มีวันหยุด วันจันทร์-ศุกร์ ผู้เขียนทำงานขายตัวเครื่องบิน และวันเสาร์-อาทิตย์ ผู้เขียนทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยออกทัวร์ภายในประเทศ หรือเป็นหัวหน้าทัวร์พานักท่องเที่ยวเดินทางไปยังฮ่องกง ผู้เขียนได้รับความเมตตาจากเจ้าของบริษัทเป็นอย่างดี ให้โอกาสและปล่อยให้ผู้เขียนทำงานได้โดยอิสระ เจ้าของบริษัทที่ให้โอกาสและเมตตากับผู้เขียนได้แก่ คุณประพัทธ์ สกลรัตน์ และสามีของท่าน คือ พล.ต.ต.อำรุง สกลรัตน์ รวมทั้งลูกชายเจ้าของ ได้แก่คุณธีระ สกลรัตน์ และลูกสาว คุณพิมพ์ใจ สกลรัตน์ (โพธิภักดิ์) นอกเหนือจากนั้นยังมีอีก ๓ ท่านที่สร้างโอกาสให้กับผู้เขียน ท่านแรกได้แก่คุณประทีป (จ่านามสกลท่านไม่ได้) เป็นผู้สอนงานในระหว่างเรียนปีที่สอง ส่วนที่สองได้แก่ คุณเอ็กกิง สวัสดิพันธ์ ได้สอนงานด้านการทำทัวร์ภายในประเทศ และการทำทัวร์ต่างประเทศ เป็นเจ้านายและผู้จัดการโดยตรงของผู้เขียน สำหรับท่านที่สาม ได้แก่คุณวีรพงศ์ โพธิภักดิ์ ช่วงแรกท่านเป็นที่เลี้ยงให้กับบริษัททัวร์รอยัลในช่วงสมัครเป็นตัวแทนขายตัวเครื่องบิน และเป็นผู้ที่นำผู้เขียนไปทำงานที่สายการบินที่ท่านเป็นผู้จัดการอยู่ โดยทำงานเหมือนกับเป็นพนักงานของสายการบินนั้น แต่รับเงินเดือนที่บริษัททัวร์รอยัล เมื่อคุณเอ็กกิง สวัสดิพันธ์ ลาออกจากการเป็นผู้จัดการบริษัททัวร์รอยัล คุณวีรพงศ์ โพธิภักดิ์ ได้ลาออกจากบริษัทสายการบินและมาเป็นผู้บริหารบริษัททัวร์รอยัลในด้านตัวแทนจำหน่ายตัวเครื่องบิน โดยมีคุณธีระ สกลรัตน์ะบริหารด้านทัวร์

ตลอดระยะเวลาที่ทำงานบริษัททัวร์รอยัล ผู้เขียนมีโอกาสไปต่างประเทศ หลายครั้ง ไม่ว่าจะไปในฐานะหัวหน้าทัวร์ ไปในฐานะเป็นแขกรับเชิญจากสายการบินไปเที่ยวตามประเทศต่างๆ หรือไปในฐานะผู้เข้าชมเพื่อเพิ่มความรู้ด้านการขายตัวเครื่องบิน ในช่วงนั้นผู้เขียนมีชื่อเสียงและความโดดเด่นมาก ถือว่าเป็นผู้ที่คิดราคาตัวเครื่องบินได้แก่ระดับที่หนึ่งของประเทศไทย มีลูกค้าไว้วางใจและพอใจการบริการของผู้เขียนเป็นจำนวนมาก นักธุรกิจหลายๆท่านได้ให้ผู้เขียนไปเสนอบริการที่บ้านของท่าน และมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับครอบครัวของท่าน และเกือบได้เป็นลูกเขยของลูก้าหลายท่านด้วยกัน

(โปรดติดตามตอนต่อไป)

ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท 2 กรกฎาคม 2556 {jcomments on}